

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATERICA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 679
din 02.11.2016

Dosar nr: 498/2016

Petiția nr: 4425/21.07.2016

Petentă: ...

Reclamați: Casa Națională de Pensii, Agenția Națională pentru Prestații Sociale, Ministerul Muncii, Familiei, Solidarității Sociale și Persoanelor Vârstnice

Obiect: pensie mică

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul petentului

1.1.1. ...

I. 2. Numele și sediul reclamațiilor

1.2.1. Casa Națională de Pensii, Str. Latină Nr. 8, Sector 2, București;

1.2.2. Agenția Națională pentru Prestații Sociale, Strada Ion Câmpineanu 20, București;

1.2.3. Ministerul Muncii, Familiei, Solidarității Sociale și Persoanelor Vârstnice, Strada Demetru I Dobrescu 2, București.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petenta consideră discriminatorie acordarea unei pensii prea mici.

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Părțile au fost citate (filele 11-15 din dosar) pentru data de 13.09.2016 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare CNCD). S-a invocat din

oficiu excepția de necompetență materială privind actele normative cu caracter de lege care ar genera situații de discriminare.

3.3. La audierea din data de 13.09.2016 s-au prezentat al doilea și al treilea reclamat.

3.4. Petentei i-au fost comunicate punctele de vedere ale reclamatului, fiind solicitate concluzii scrise (fila 29 din dosar).

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentei

4.1.1. Petiția înregistrată la CNCD cu **nr. 4425/21.07.2016** (filele 1-5 din dosar) consideră că este dezavantajată de legislația de pensionare.

A depus la dosar înscrisuri (filele 6-10 din dosar).

4.1.2. Prin concluziile scrise înregistrate la CNCD cu **nr. 6185/18.10.2016** (filele 30-33 din dosar) petenta menține cele arătate anterior.

4.2. Susținerile reclamațiilor

4.2.1. Al doilea reclamat, prin punctul de vedere depus la dosar cu ocazia audierii (filele 16-18 din dosar) arată că respectă prevederile legale pe care nu le poate modifica.

A depus la dosar înscrisuri (fila 18 din dosar).

4.2.2. Al treilea reclamat, prin punctul de vedere depus la dosar cu ocazia audierii (filele 19-21 din dosar) arată următoarele:

- invocă excepția tardivității;
- excepția lipsei calității procesuale pasive;
- arată cum s-au modificat pensiile și legislația aferentă.

A depus la dosar înscrisuri (fila 18 din dosar). Al doilea exemplar filele 25-28 din dosar).

4.2.3. Prin punctul de vedere înregistrat la CNCD cu **nr. 5380/13.09.2016** (filele 22-24) al treilea reclamat arată cum s-au modificat legile pensionării în ultima perioadă.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Colegiul director constată că petentei, similar tuturor persoanelor pensionate, se aplică prevederi legale care se modifică și care sunt aplicabile doar din momentul intrării lor în vigoare.

5.2. Colegiul director admite excepția de necompetență invocată din oficiu privind normele juridice cu caracter de lege, având în vedere **Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008**. Emite un punct de vedere privind obiectul petiției, conform deciziilor instanțelor judecătorești în domeniu.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență invocată din oficiu privind normele juridice cu caracter de lege, având în vedere **Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008**;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării: 03.11.2016

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Red.: Haller István

Având în vedere prevederile art. 18 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000** („*Consiliul este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul sau de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.*”), Colegiul director prezintă următorul

PUNCT DE VEDERE

privind obiectul petiției:

O.G. nr. 137/2000, prin art. 2 alin. 1, definește discriminarea prin următoarele: „*Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.*”

Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

În conformitate cu jurisprudența CEDO în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*”. CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

Colegiul director a arătat în mod repetat și constant că modificările legislației, aplicarea normelor juridice în timp nu pot fi interpretate ca fapte de discriminare, întrucât situațiile juridice înainte și după intrarea în vigoare a unei legi nu sunt comparabile. În caz contrar nici o lege nu ar mai fi modificabil, întrucât în mod evident orice schimbare de legislație este în avantajul sau dezavantajul unor categorii de persoane.

Pe acest domeniu, CEDO a arătat că nu se poate reține existența unui criteriu dacă comparația nu se realizează între diferite grupuri de persoane, ci între diferite situații juridice (***Gerger împotriva Turciei***, 8 iulie 1999).

În consecință cele arătate de petent nu reprezintă fapte de discriminare.

Red.: Haller István